

Поред тога што је неизвесно када ће бити донет закон о јавној својини, не постоји ни централни регистар државне имовине који користе покрајина и локалне самоуправе

Лига социјалдемократа Војводине тражи да се покрајини и локалним самоуправама врати имовина која им је припадала до доношења Устава из 1990. године, каже за „Политику” потпредседница Извршног одбора ЛСВ-а Маја Седларевић.

Она прецизира кад Лига тражи да Војводина поново добије надлежност и власништво над путевима, железницом, телекомуникацијским системима, поштом и електродистрибуцијом на својој територији.

„То је имовина која је изграђена, али и унапређивана, средствима која су издвајали грађани Војводине. Највреднију имовину Војводине управо су представљале железничке и друмске саобраћајнице, објекти водопривреде, канали или преводнице, електропривреда, пошта, али и велики привредни системи попут 'Нафтагаса'. Онда се десило то да је Уставом из 1990. године укинута аутономија а, пет година касније, једнако погубним Законом о средствима о својини Републике Србије, и имовина и приходи покрајине и локалних самоуправа прешли су у руке републичке власти. Најгоре у целој причи је то што је овај закон на снази пуних 15 година, а прошло је 10 година од демократских промена“, каже Седларевићева.

После усвајања новог Статута и Закона о утврђивању надлежности АП Војводине, остала су нерешена питања покрајинске имовине и изворних прихода, који би требало да се реше посебним законима. Међутим, и годину дана после усвајања статута потпуно је неизвесно када ће ови закони бити донети.

Нацрт закона о јавној својини, који би требало да разграничи шта је власништво државе, а шта покрајине, односно локалних самоуправа Министарство финансија завршило је пре више од годину дана, али је за сада потпуно неизвесно када ће се наћи пред скупштином. Како је, одговарајући на посланичко питање, прошлог четвртка објаснила министарка Диана Драгутиновић, предлог овог закона би влада требало да усвоји заједно са предлогом закона о реституцији. А избор модела реституције зависи од тога како ће Уставни суд оценити уставност.

У ЛСВ-у, међутим, сматрају да су ови закони кључни за даљу децентрализацију власти, што често истичу и представници општина и градова широм Србије, свесни, наравно, да је то дуготрајан процес. Уз то, што још нема закона, проблем је и што, упркос томе што је још у извештају Државне ревизорске институције за 2008. годину указано на проблем непостојања поуздане евиденција о државној имовини Србије, централни регистар ни до данас није направљен.

Непостојање пописа целокупне имовине у Републичкој дирекцији за имовину правдају техничким мањкавостима. „Дирекција”, како су навели у писаном одговору „Политици”, „води јединствену електронску евиденцију непокретности и збирну евиденцију покретних ствари у државној својини”, а до сада је око 91 одсто корисника државне имовине пријавило шта користи.

Војводина, односно њене локалне самоуправе и јавна предузећа су, наведено је „у великом проценту пријавили имовину коју користе”.

Србољуб Панић, помоћник директора Републичке дирекције за имовину, истиче да Војводина у томе не заостаје нити предњачи у односу на остале делове Србије

Подсетимо, Законом о средствима у својини Републике из 1995. године држава је постала власник свих добара која користе државни органи, покрајина, градови, општине, јавна предузећа. Многи су ту чињеницу схватили као нову национализацију и из револта још тада нису пријавили имовину којом се служе, иако је било прописано да то учине у року од шест месеци. Законска одлука није поштована, а симболичне новчане казне нису никога дотицале.

„Ни зграда Бановине, ни Новосадског универзитета, нити било која зграда у којој се налази нека покрајинска институција није власништво Војводине, већ је све у државном власништву. Због тога је Србија једна од земаља са најцентрализованом влашћу”, каже Маја Седларевић.

На наше питање зашто не постоји тачан попис имовине која би требало да припадне покрајини, Седларевићева објашњава да се тиме нико не бави исто као, како каже, у случају Завода за статистику који не обрађује податке на нивоу региона.

Случај НИС-а

Србољуб Панић објашњава да, при преносу власништва може да настане проблем код локалних јавних предузећа, јер су њихови оснивачи некада држава, а некада локалне самоуправе. Други проблем је када од једног јавног предузећа настане њих више, као у случају НИС-а (од кога су настали НИС А.Д., Транс нафта, Србијагас). У тим случајевима је тешко утврдити шта коме од имовине припада.

У ЛСВ, међутим, немају дилема. „Наш став је познат од првог дана – та приватизација је била срамна јер је НИС поклоњен, а не продат. НИС је продат за вишеструко мању вредност од књиговодствене. Сматрамо да грађани Војводине морају да буду обештећени јер 90 одсто компаније чини Нафтагас који су они изградили својим средствима. До сада смо 19 пута тражили од Скупштине Војводине да се изјасни о томе, и на томе ћемо и убудуће инсистирати. Све док наш захтев не буде усвојен, односно, док од Бојана Пајтића не добијемо сувисло објашњење зашто мисли да Војводина у овом случају не треба да буде обештећена.

(Политика)